

Mézeskalács

66. évfolyam • 2018. március • Ára 50 dinár

Köszöntő

Kedves Gyerekek!

A Mézeskalács márciusi számában Mézes Marcipán, a mókus és társai a tavasz közeledtét hirdetik. A kikelet első hírnökeit, a korai virágokat, a fák és a bokrok éledését veszik szemügyre az erdő lakói is.

Ezenkívül a repülő szerkezetekről, állatokról szóló tanulságos mesékről, a számár különleges tulajdonságairól is olvashattok a legújabb számban. Sőt az otthoni kötelezettségek elvégzése sem maradt ki a márciusi számból. A tavaszi nagytakarítást ugyanis még az erdő lakói sem mulasztják el.

Alkotásaitokból válogattuk főként a 18. és 19. valamint a 34. és 36. ol-

dalon láthatókat. Mézes Marcipán mókus nagy örömmel gyűjtögeti továbbra is a különleges munkákat.

Várjuk tehát ezután is alkotásaitokat, legkésőbb március 15-ig küldjétek be a szerkesztőségünk címére, vagy pedig a

mezes@magyarszo.rs

e-mail-címre.

Rajzpályázat

- Húsvét
- A tavasz hírnökei

Szárnybontogató

- Fogalmazások, versek

Fedőlap: Iván Károly, 4. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

CIP – A készülő kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára, Újvidék (Novi Sad)

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

Vajdaság
Autonóm
Tartomány

Magyar
Nemzeti
Tanács

A Mézeskalács megjelenését támogatja:

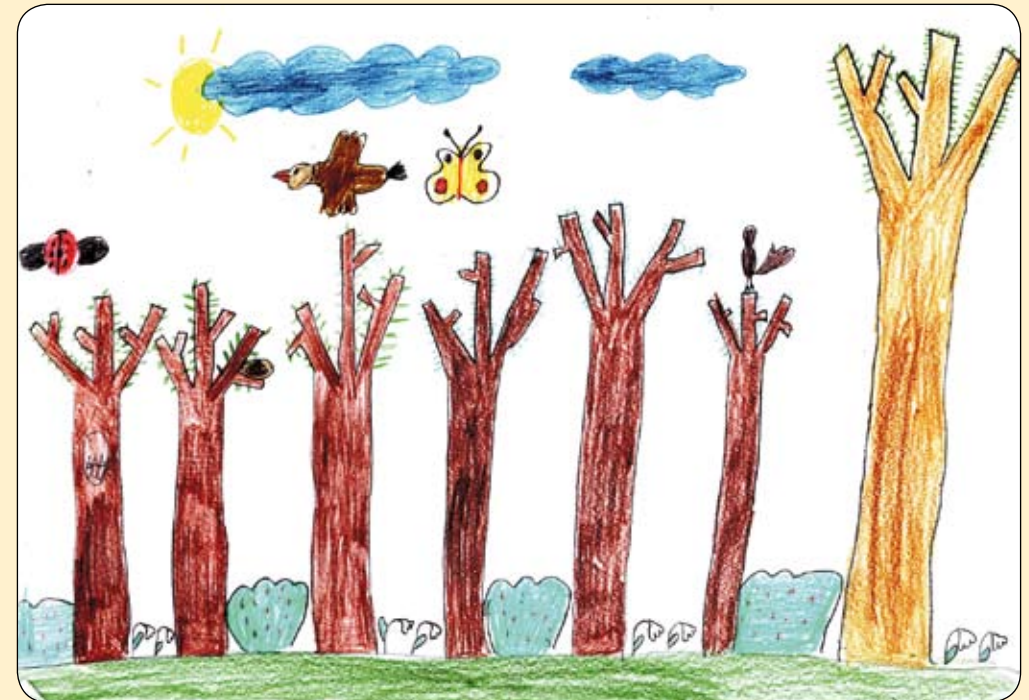
MÉZESKALÁCS – a legkisebbek irodalmi és foglalkoztató folyóirata ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító (laptulajdonos): **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja: a Magyar Szó Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ A Kft. igazgatója: **Ókrész Rozália** ■ A Magyar Szó napilap főszerkesztője: **Varjú Márta** ■ A Jó Pajtás hetilap és a Mézeskalács havilap felelős szerkesztője: **Nagy Magdolna** ■ A Mézeskalácsot szerkeszti: **Török Erna** ■ Lektor: **Töröcsik Rozália** ■ Grafikai szerkesztő: **Buzás Mihály** ■ Leveleiteket a következő címre küldhetitek: **Mézeskalács, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1. Elérhetőség – telefon:** 021/457-100, **honlap:** www.jopajitas.com, **e-mail:** mezes@magyarszo.rs ■ Kéziratokat és rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. ■ Terjeszti a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya: 021/557-304 ■ e-mail: plasman@magyarszo.rs ■ Nyomtatja: Magyar Szó Kft. – FORUM Nyomda, Újvidék, felelős vezető: **Berta Zoltán** igazgató ■ Honlap-megjelentetés: www.tipnet.rs ■ Előfizetés egy évre 500 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

Devecseri Gábor

Beröpi az ég a házba

Beröpi az ég a házba,
tele lesz a szoba éggel,
tele lesz a téli ember
keskeny szíve szélességgel.

Először csak ködkámzsámban
jön a tavasz leskelődve,
aztán ez a kámzsa széthull:
csupa virág lesz belőle.

Varjú Bence

2. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

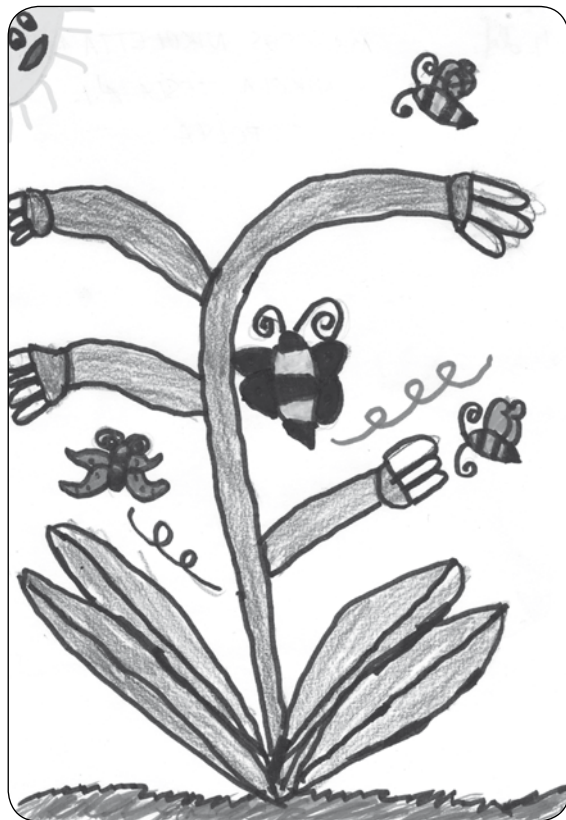
Vidor Miklós

Virág- hívogató

Ibolya, ibolya,
vén erdőknek fiatal
mosolya!

Hóvirág, hóvirág,
tárd ki nekünk a tavasz
kapuját!

Kikerics, kikerics,
kiderül az ég fölöttünk,
ha te nyitsz!

Majoros Nikoletta

1. osztály, Nikola Tesla iskola, Topolya

Találós kérdések

Bokrok alján meghúzódok,
Kerek levél mögé bújok.
Lila szirmaim kibontom,
Elárul majd az illatom.

(eʎɔoɔ!)

Szereted vagy nem
szereted,
ha megeszed –
megkönnyezed.

(eʎɔɔɔɔɔɔɔɔ)

Sárga berek, sárga alkony,
Sárga virág nyit a parton,
S mintha pletykás
tündér volna,
Hírül adja:
itt a gólya.

(ɔɔɔɔɔɔɔɔ)

Domb tetején,
bokor alatt,
tavaszt énekel.

(ɔɔɔɔɔɔ)

Dúdoló

Gryllus Vilmos

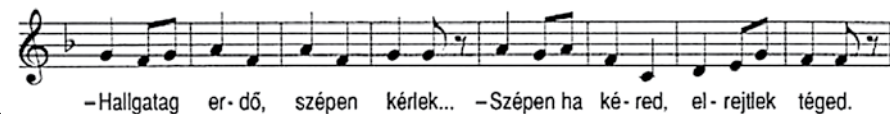
Hallgatag erdő

– Hallgatag er-dő, tit- kot rej- tő, mondd el, a mélyed mit rejt néked?

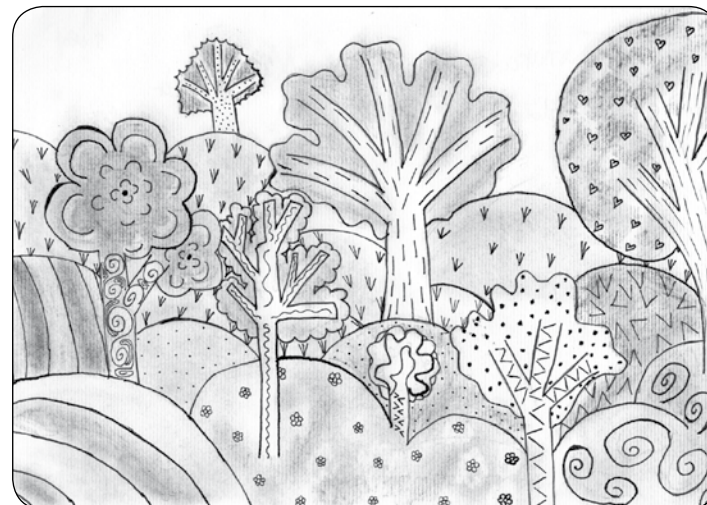
– Rejtem a tölgyet, rejtem a gombát, patakot, kérget, kavicsot, kincset.
Rejtem az ő- zet, rejtem a ró- kát.
Rejtem a fészket, benne a pinyet.

– Hallgatag er-dő, szépen kérlek... – Szépen ha ké- red, el- rejtlek téged.

– Hallgatag erdő, titkot rejtő,
mondd el, a mélyed mit rejt néked?
– Rejtem a tölgyet, rejtem a gombát,
rejtem az őzet, rejtem a rókát,
rejtem a fészket, benne a pinyet,
patakot, kérget, kavicsot, kincset.

– Hallgatag erdő, szépen kérlek...
– Szépen ha kéred, elrejtlek téged.

Dér Tamara

4. osztály,
Hunyadi János
iskola,
Csantavér

Juhász Ferenc

Tavaszelő

Habosra elbágyadt
a jégfényű ég,
olvadt ragyogásban
a lenti vidék,
a kopasz fa
árnyék
kéklik a havon,
friss patak csillámlik
a kocsíúton.

A kakas a hóban
rikkant egy nagyot,
piros farka tolla
mint rubin ragyog,
olvadoz a zuzmó
a fűszál hegyén,
s lengedez már csilló
harmat a helyén.

Álomrolleren száguldva

Berényi Dorina

EmArt Műhely, Szabadka

Szécsi Margit

Március

Déli szellők, fújjatok csak,
játsszatok a hajamon.
Olvassz havat, melengető
márciusi szép napom.

Fagyos folyó megáradjon,
vessen bimbót minden ág.
Szebb a somfa gyenge szirma,
mint a szürke jégvirág.

Március van, március van.
Ember s állat érzi már,
dong a kaptár, szárnyat rezget
százezernyi kismadár.

Rolleren száguldva

Vas Dávid

EmArt Műhely, Szabadka

A majmocska meg a kutyus

Clasio (Luigi Fiacchi) meséje

A majmocska együtt lakott egy házban a kutyával: ezt a kicsiny jószágot mindenki csak kutyusnak becézte.

Egy este a majmocska meg a kutyus együtt üldögélt; egy szál gyertya fénye világított előttük. Gazdájuk épp az imént távozott hazulról, és a majmocska – tudjátok, nagyon szereti utánozni az embert – maga is arra készült, hogy kimegy a házból. Fogta is a gyertyatartót, és útnak eredt.

– Jaj, ne! – kiáltotta a kutyuska. – Nagyon kérek, ne hagyj itt engem egészen egyedül a sötétben!

– Nem sokáig maradok odakünn – felelte a majmocska –, épp csak egy kis friss levegőt szívlak... Meg aztán ugyan miért mondd, hogy sötétben hagyalak? Nem látod, hogy mögöttem is ég egy gyertya?

– Csakugyan, a szoba falán lógó tükörben tisztán látszott a pislá lánggal derengő gyertya.

– No, látod vagy nem látod? – kérdezte a majmocska.

– Hát, látom... – válaszolta a kutyus.

Be sem fejezte még, máris egyedül maradt a sötétben.

Így jár az, aki nem tudja megkülönböztetni a csalóka látszatot a valóságtól.

A róka meg a gólya

Fodor Inez

2. osztály, Kárász Karolina iskola, Kispiac

A majomlurkó meg a borsó

Tolsztoj után

Egyszer valamelyik majomlurkó több zöldborsót gyűjtött össze, mint amennyit el bírt vinni; a két összeszorított markát púpozva teleszedte borsószemekkel, és jó csámpásan útnak eredt. Egyszer csak hopp, a rakás tetejéről leperdült egy borsószem. Gyorsan utánakapott, hogy fölvegye, s akkor meg lepotyogott vagy húsz. Dühösen megrándult a karja, és... zsupsz, leejtett vagy negyvenet! Amikor aztán ott állt üres kézzel, vajon mit csinált? Szeretehányta a földre szóródott borsószemeket!... Mennyei béketűrés, most segíts! Itt a vége, fuss el véle!

A kutya meg a kolomp

Phaedrus meséje

Élt egyszer egy szilaj, harapós kutya, megmarta az mindenkit, aki csak az útjába akadt. A gazdája, végső kétségbeesésében, kolompot kötött a kutya nyakába, hogy annak a lárájára intse óvatosságra a járókelőket. A kutya azonban, afféle hiú jószág, a maga százjéze szerint értelmezte a dolgot.

– Nézd csak, milyen gyönyörű csengettyűvel jutalmazott meg a gazdám! – dicsekedett el egy arra haladó kis szukanak.

– Szép kis jutalom! – felelte kajánul a kis szuka.

– Most mindenki tudja, milyen komisz kutya vagy!

Életmentés

Sárkány Ádám

2. osztály, Kárász Karolina iskola, Kispiac

Repülő szerkezetek

Elrugaskodás a földről

Évszázadokon keresztül az emberek a madarakat próbálták utánozni a repülésben. Tollakból szárnyakat készítettek, és leugrottak a magasból. Minden esetben lezuhantak, mert az ember mellizmai nem képesek olyan gyorsan mozgatni a szárnyakat, hogy a testet a levegőben tartsák.

Léggömbök

1783-ban repültek először léggömbbel. A meleg levegővel töltött léggömbhöz egy kosarat erősítettek. Ez a léggömb csak szélirányban tudott haladni.

Siklórepülés

1891-ben egy Otto Lilienthal nevű német férfi oda-

A Wright fivérek

szíjazta magát az általa készített sárkányrepülőhöz, és nekifutott a lejtőnek. A levegő belekapott a szárnyakba, a szerkezet felemelkedett a földről, és szép lassan siklani kezdett.

Repülőgép

A Wright fivérek első motoros repülőgépe 36,5 métert tett meg 1903-ban. A benzint motorot maguk készítették; ez forgatta a két légcsavart, amelyeket a vitorlázó repülőgép testéhez erősítettek.

Rekorderek

Eleinte a repülőgépek könnyűek, törékenyek voltak, a motor pedig gyakran felmondta a szolgálatot. A velük való repülés izgalmas, de egyúttal veszélyes is volt. A La Manche-csatornát először

Louis Bleriot repülte át. Repülőgépével 37 perc alatt tette meg az utat Franciaországból Angliába. Amy Johnson Angliából Ausztráliába repült 1930-ban. Az út 19 napig tartott, mert többször le kellett szállnia üzemanyagért.

Személyszállítás

Az 1930-as évekre a négy motoros repülőgépek már 30 utast tudtak szállítani kb. 200 km/óra sebességgel. A repülés gyors és kényelmes eszközzé vált nagy távolságok megtételéhez. A modern jumbo jetek (ejtsd: dzsambó dzset; óriási sugárhajtású repülőgépek) utasok százait szállítják csaknem 1000 km/óra sebességgel. A repülés annyira népszerűvé vált, hogy ma már minden percben földet ér valahol egy repülőgép.

Szuperszonikus sebesség

Az olyan repülőgépeket, amelyek gyorsabbak a hangnál, szuperszonikus repülőgépeknek nevezzük. Amikor eléri a hang sebességét, hatalmas hangrobbanás keletkezik. Az első szuperszonikus utasszállító repülőgép a Concorde volt. 2300 km/óra sebességgel 3 órán belül teszi meg a London–New York távolságot.

Helikopter

A helikopter légcsavarja a gép tetején van, hogy egyenesen fölemelkedhessen. Ezért bármilyen szűk helyről fel tud szállni. A helikopterek csak 300 km/óra sebességgel tudnak haladni, de képesek függőleges és vízszintes

Jumbo jet

irányban repülni, sőt még egy helyben is lebeghetnek. A nehezen megközelíthető helyekre a rakományt pontosan el tudják juttatni. Tengeri vagy hegyi mentésnél is jól használhatók, ahol a repülőgép nem tud leszállni.

Rakétával az űrbe

Az 1960-as évekre az amerikaiak és a szovjetek

hatalmas rakétákat építettek, amelyek már elég erősek voltak ahhoz, hogy embereket vigyenek föl a világűrbe. A rakéta a leggyorsabb jármű. Az égő, folyékony üzemanyag által termelt forró gázok hajtják előre a levegőben. 1969-ben az Apolló-11 nevű rakéta három nap alatt tette meg a Holdba vezető 384 000 kilométeres utat. Ez volt az első alkalom, hogy ember járt a Holdon.

Űrrepülőgépek

Az űrrepülőgépek úgy startolnak, mint a rakéták, de szárnyaik is vannak, és úgy érnek földet, mint a repülőgépek. A rakétákat csak egyszer lehet használni, de egy űrrepülőgép több alkalommal is vihet tudósokat a világűrbe.

Forrás: Jane Elliott–Colin King: Usborne enciklopédia gyermekeknek

Űrrepülő

Pálcika, ha elindul

(Részlet)

A nagy támadás

Pálcika azt gondolta, összetobozza a rokonságát, a fogkeféket, a fogpiszkálókat, a fogkrémes tubusokat, és támadást indítanak a gyerekszájakban sok kárt okozó Szuvas Manók ellen. Így is lett, jött mindenki, aki tudott. Csak Fogpiszkáló nem ért rá, megint beszorult Gyuszi Nyuszi fogai közé, aki megint Tyuszi lett, jaj. Egyszóval, összejött a sok rokon, aki csak tudott, hamar csatarendbe álltak, el is indultak, és megtalálták a Szuvasékat. A pernahajderek jó sokan voltak.

Éppen aludtak mindahányan. Az egyik horkolászott, a másik fogat csikorgatott, a harmadik szuszogott, a kisebb Szuvas Manók szuszomákkoltak. Az egyik beszélt is álmában.

– Lyukas fogat akarok! Szuvas fogat akarok!

– Na, most mi legyen? – gondolkodott Pálcika. – Alvó Szuvas Manókat nem lehet elűzni!

– Talán föl kellene őket költögetni – tanácsolta a fogkefe.

Hát persze!

Akkor a fogkrémes, bocsánat, fogkrémes tubus, akinek semmi köze sincs a francia krémeshez, trombitált egy jó nagyot. És még egyet. Csak úgy ugráltak a Szuvas Manók!

Híj, haj, támadás!

Menekülés, elfutás!

És tényleg elfutott mind! Az egyik manó még a süvegét is elhagyta. Pálcika nézegette, forgatta, hát még abban a kalapban is volt egy kis fognyűvés.

Miért nem süketek az elefántok?

– Te meg ki vagy? – kérdezte Pálcika a különös kis pálcikát. A vattacukros tesóra emlé-

keztette, akit látott például a Balatonnál. De ennek a pálcikának kisebb volt a frizurája.

A másik büszkén kihúzta magát.

– Van füled? – kérdezte aztán.

– Van, persze hogy van – hebegett Pálcika.

– És nem szoktad tisztogatni?

– Dehogynem. Minden reggel és minden este.

A másik pálcika bosszús képet vágott.

– Nos, kérek, én vagyok a fültisztító. Ha én nem vagyok, minden kisgyerek, nagy gyerek, felnőtt, öreg néni meg öreg bácsi süket lenne.

– Valóban?

– Tök süketek lennének, nekem elhiheted.

Elefánt trombitálhatna mellettük, a fülük botját se mozdítanák. Szóval, öregem, rajtam áll az összes hang, szó, dal és ének. Óriási teher van ám rajtam – vágott komoly képet a fültisztító pálcika.

– Ja, vagy úgy. A te feladatod tényleg nagyon komoly. Szóval durva. Ez már küldetés voltaképpen – bólogatott Pálcika, majd zavartan elköszönt.

Aztán aznap éjjel milyen furcsát álmódott. Álmában találkozott egy elefántfül-tisztító pálcikával. Hú, de nagy volt ökelme! Már nem is pálcika volt, hanem inkább olyan, mint valami zászlórúd. Arról fecsegett, hogy nélküle az összes elefánt tök süket lenne. Még az elefántgyár dudáját se hallanák meg. Álom ide vagy oda, reggel azért Pálcika újra megmosta a fülét is.

Csend van az erdőben!

Pálcika újra elsétált az erdőbe. Olyan csend fogadta, mint soha még. A büszke bükkök, a koronás tölgyek, a hársak, a platánok és a fehér derekú nyírfák nem gúnyolódtak. Síri csönd honolt mindenfelé, levél se rezdült. A leghamisabb hangú madárka se kornyikált. Varjú Vili, de még Süni vitéz sem mutatkozott. Az áfonyabokrok dideregve hajtották le a fejüket.

– Mi történt? – kérdezte Pálcika ijedten.

Csend, csönd, senki nem felelt. Csak az a szörnyű, félelmetes csönd.

Hanem akkor egészen a közelből fölhangzott Fűrész úr szörnyű, krákoló, zakatoló hangja.

Pálcika könnye

Egyszer Fakanál Mamika spenótkavargatás, vagy talán sóskakevergetés közben megkérdezte Pálcikát, neki milyen a könnycseppje. Hm, és nocsak, nocsak, milyen is? Pálcika tünődött vagy 3 pálcika-szívdobbanásnyi időt. Aztán azt mondta:

– Hát olyan fűrészporos, Mamika.

Kerítések

Pálcika tudta, hogy nagyon sok pálcikának az az álma, hogy díszes kerítésléc legyen belőle. Mert az akkora tisztesség, hogy még

a nagyzsákos, kisbatyus Szalonna Rablók is átmásznak rajtuk. Pálcika nem akart kerítés lenni. Őrizni egy házat, csak vigyázni rá, éjjel és nappal, esőben és hóban, hidegben és forróságban, és soha be nem menni oda?! Hát nem, ilyen foglalkozás után Pálcika nem vágyakozott. És egyébként is, ki tudja, hogy az a díszes kerítés kit vagy mit őriz abban a házban.

Különböző gyógyítások

Pálcika, hogy ne legyen beteg, mert akkoriban sok más pálcika meg pálcika meg ág eltört, megrepedt meg tüsszögni kezdett, elment az orvoshoz. Hajaj, nem volt ez könnyű döntés! Szóval Pálcikát be kellett oltani. Juj!

Így találkozott Pálcika a doktor nénivel. De hiszen ez nem lett volna még olyan nagy baj. A doktor néninek van fonendoszkópja, térdkalács-kopogtató kalapácsa, torokfigyelő pálcikája, ami olyan, mint a jégkrémpálcika.

Hanem ám Pálcika így megismerte, meg-hozzá nagyon közelről, az injekciós tűt is. Juj, a félelmetes, a rettenetes injekciós tűt! Talán jobban félt tőle, mint Fűrész úrtól, pedig neki az injekciós tű is a rokona volt. Mit volt mit tenni, beoltották a remegő Pálcikát.

Utána el is szaladt az erdőbe, és elpanaszolta a dolgot egy kicsi nyírfának, aki közben riherészett-viharászott. Pálcika megbántódott.

– Most te nevetgélész az én bánatomon? Az én fájdalمامon?

De a nyírfa az egyik ágával a törzsére mutatott.

– Na, hihhi, hehehe, ő meg az én injekciós tűm!

Pálcika odafordult, és egy fehér szárnyú, fekete galléros madarat látott a nyírfa törzsén ügyködni. Hohó, egy úgynevezett fakopácsot. Egy kipi-kopi harkály madárkát!

Darvasi László

A molnár, a fia meg a szamár

Volt egyszer egy öreg molnár, s annak egy kamasz fia. Volt egy szamaruk; úgy gondolták, eladják a vásáron, és jó pénz kapnak érte. Attól féltek azonban, hogy mire a vásárba érnek vele, a csacsi elfárad, esetleg a lába is feltörik az úton, s akkor nem kel el olyan jó áron.

Ezért hát összekötötték a szamár lábát, rudat dugtak a lábai közé, vállukra vették, s úgy, a rúdon vitték a vásárba...

Ahogy mennek, szembetalálkoznak az úton egy emberrel. Az meglátja a csacsit a rúdon himbálódzva, s elkezd hahotázni.

– No, az egyszer szent igaz, hogy a három közt nem a csacsi a legnagyobb szamár! Ők viszik a szamarat, ahelyett, hogy a szamár vinné őket!

Hallja ezt a molnár, gondolja, van benne valami igazság. Leteszik a szamarat a földre, kioldják a lábát, nógatva talpra állítják, az öreg fölülteti rá a fiát, s úgy mennek tovább, elől a fiú a szamáron, nyomában gyalog a molnár. Megint találkoznak egy emberrel.

– Hát ez meg miféle mamlasz? – mondja az ember. – Pöffeszkedik a szamáron, s hagyja az öregot kutyaolni! Szállj le, öcsém, engedd szépen apádat a nyeregbe! Gondolták, ennek is igaza van; helyet cseréltek, s úgy mentek tovább, elől az öreg a szamáron, mögötte

gyalog a fiú. Ismét találkoznak egy emberrel.

– Ó mi szívtelen vénség! – mondja az ember. – Pöffeszkedik a szamáron, s közben ez a szegény gyerek már alig vonszolja magát!

– Ennek is igaza van – vakarta meg a fejét az öreg; intett a fiának, hogy üljön fel ő is, és most már így vonultak tovább, szamárháton mind a ketten, míg csak nem találkoztak valakivel.

– Micsoda bolond népség! – mondta az ember. Ketten ülnek egy ilyen jámbor kis jószágon, jó, hogy még egy házat is nem rakna rá, tornyostul!

Elszégyellték magukat erre, a molnár is, a fia is; leszálltak, s most elől a csacsi ment, terhétől szabadulva nagy vidámsággal, ide-oda illegetve magát, s mögötte kullogott a molnár meg a fia.

Jön ekkor szemközt egy ember. Azt mondja:

– Már csak bolond világot élünk! Elöl táncol a szamár, utána liheg fiastul a molnár! Úgy látszik, elérkezett a szamarak világa! Hanem erre már méregbe jött a molnár.

– Úgy bizony – mondta, eddig szamarak világa volt, mert hol erre hallgattam, hol arra, s minden szíre-szóra adtam, kivéve a magam józan eszére! No de mától vége; mától fogva beszéljetelek, amit akartok, én azt teszem, amit jónak látok!

Mese a hiszékeny szamárról

Egy udvarban élt a szamár és a ló. A szamár irigyelte a lovat, amiért magasabb volt, mint ő.

– Nincs igazság a földön – panaszkodott a lónak.

– Miért? – kérdezte a ló.

– Azért, mert te magasabbra nőttél, mint én – felelte a szamár.

– Ó, hát ezen könnyen lehet segíteni – nevetett a ló. – Legközelebb, ha esik az eső, álljál ki az udvar közepére. Az esőtől majd te is nagyra fogsz nőni, mint én.

– Te is így nőttél meg? – kérdezte a szamár.

– Így bizony – mondta a ló, és gyorsan odébbállt.

Ezek után a szamár nagyon várta már az esőt. Amikor aztán végre esni

kezdett, kiállt az udvar közepére. A zuhogó esőtől teljesen átázott a szőre, de nem bánta. Fázott, vacogott és közben arra gondolt: most én is magas leszek, mint a ló. Amikor elállt az eső és kisüttött a nap, alig várta, hogy találkozzon a lóval. De a találkozás csalódást okozott neki. Hiába nyújtogatta a nyakát, nem nőtt még egy fél centit sem az esőtől. Ráadásul a ló kicsúfolta: buta vagy szamár, nagyon buta.

– Tudhattad volna, hogy az esőtől csak a fű nő meg nagyra.

Mert amióta a világ a világ, a szamár mindig kisebb volt a lónál, és az is marad!

Majd sarkon fordult, és vidáman elvágtatott. A szamár meg búsan lógatta fejét, és szemeiből hatalmas könnycseppek potyogtak.

Tót Bagi Emese
4. osztály,
Hunyadi János
iskola,
Csantavér

Szárnybontogató

Szülőföld

Az én szülőföldem Vajdaság. Ez a vidék síkság, messzire ellátni. Itt lakik a családom. Együtt játszom a barátaimmal. Az osztálytársaimmal tanulok az iskolában. Anyával főzünk és kerétkedünk. Nekem ezek jelentik a szülőföldet.

Török Csilla,
3. osztály, Cseh Károly iskola,
Ada

Kedvencem és én

Kedvencem egy törpepapagáj volt. Korta volt a neve, és nagymamámnál élt egy kalitkában, melynek mindig nyitva állt az ajtaja. Sárga tollazatú, és csak a csőre feletti részen volt halvány rózsaszínű. Rendkívül játékos madárka volt. A kalitkába helyezett tükröcskével mókásan eljátszozott, a hintácskát és a mászókat is előszeretettel használta. Szerette a társaságot, ezért bármikor magára maradt, mindig kellett hogy szóljon a zene vagy a rádió. Amikor nagymamám elutazott, rendszeresen eljártunk megetetni, és kitakarítottuk a kalitkáját, miközben vidám füttyszóval kísérte végig látogatásunkat.

Olajos Teodor,
2. osztály, Sonja Marinković
iskola, Nagybecskerek

16

Az elvarázsolt királylány

Hol volt, hol nem volt, volt az erdő mélyén egy fa. Annak az odvában lakott egy mókussá varázsolt királylány.

Egyszer arra tévedt egy szegény legény. Megszólította a mókus a fiút és elmesélte a történetet. Akkor lesz a varázslatnak vége, ha az első erre járó elhozza neki a hétfejű sárkánytól a csodamogyorót. A legény megígérte, hogy elhozza neki. A fiú a furulyáján olyan dalt játszott, amitől a sárkány álomba merült. Ezután megkereste a mogyorót és futott vele a mókushoz. A mókus amikor megette, visszaváltott gyönyörű királylánnyá.

Egymásba szerettek, és boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Varga Dorka,
3. osztály, Cseh Károly iskola, Ada

Mondjam még?

Volt egy művész
meg egy kép.
Festett szépet,
mondjam még?
– Mondjad!

Volt egy kaptár
meg egy méz.
Finom is volt,
mondjam még?

Szárnybontogató

– Mondjad!
Volt egy mester
meg egy léc!
Barkácsolt is,
mondjam még?
– Mondjad!

Volt egy egér
meg egy rés.
Bele is bújt,
mondjam még?
– Mondjad!

Ha neked ez
nem elég,
egyél egy kis leveskét!
– Bumm!

Fodor Inez,
2. osztály, Kárász Karolina iskola,
Kispiac

Tréfás mese

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy tők. A tőknek volt egy párnája. A párnának volt egy villája. A villának volt egy szemüvege. A szemüvegnek volt egy tévéje.

Tovább is van, mondjam még?
– Mondjad!

Az epernek volt egy gurítóköckája. A köckának volt egy szőnyege. A szőnyegnek volt egy legyezője. A legyezőnek volt egy papucs.

Ha folytatnám, akkor ez a mese is hosszabb lenne! – Sicc!

Körmendi Emese,
2. osztály, Kárász Karolina iskola,
Kispiac

Megértettem az állatok nyelvét

Egyszer kint játszottam az udvaron és odajött eléem a kutyám, mert nagyon fájt a lába. Tudta, hogy meggyógyítom, és így is tettem. Amikor meggyógyult, így szólt hozzám:

– Mivel segítettél rajtam, kívánhatsz tőlem két kívánságot!

– Rendben. Az egyik kívánságom az, hogy értsek az állatok nyelvén, a másik pedig, hogy együtt játszhatok a vadon élő majmokkal.

Ez másnap így is lett. Ott voltam a majmokkal, és az egyik majom adott egy banánt, s amikor megettem, elkezdődött a játék. Ugráltunk a fákon, versenyeztünk. De nem tartott sokáig, mert jött a tigris. Akkor elmenekültünk a gorillákhoz. A tigris mindvégig kergetett minket. Amikor odaértünk, közös erővel elüldöztük.

Egyszer csak hirtelen felébredtem és csodálkoztam, kimentem, hogy megnézzem a kutyámat, de csak ugatott, nem beszélt.

Tóth Bagi Kristóf,
4. osztály, Hunyadi János iskola,
Csantavér

17

Járművek

Anitivity Dávid

1. osztály, Nikola Tesla iskola, Topolya

Kolozsi Anna

2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Elek Sára

2. osztály, Thurzó Lajos iskola, Zenta

Vörös Teodóra

1. osztály, Ady Endre iskola, Torda

Kocsis Márk

1. osztály, Petőfi Sándor iskola, Doroszló

Bálint Máté

2. osztály, Kárász Karolina iskola, Horgos

A tavasz hírnökei

Kisimre Aina

1. osztály, Nikola Tesla iskola, Topolya

Papp Kinga

zenta-gunaraszi óvodás

Dér Tamara

4. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Kazinci Dániel

2. osztály, Emléiskola, Zenta

Újházi Enikő

1. osztály, Nikola Tesla iskola, Topolya

Csúzdi Nikol

1. osztály, Nikola Tesla iskola, Topolya

Orsi, Misi és az otthoni kötelezettségek

Orsi gyakran hozza ki Misit a sodrából azzal, hogy különféle beceneveket talál ki neki, mint: Maszatka, Lusti, Süsüke, Kétkalkezeske stb. Misi ilyenkor dühbe gurul, s a szemetet sem hajlandó kivinni, pedig az csak is az ő feladata. Orsi ilyenkor mit is tehetne, kiviszi Misi helyett. Apa és anya meghatározták a gyerekek kötelezettségeit, s ezeknek eleget kell tenniük. Ha anya naponta főz, mos, takarít, apa porszívózik és bevásárol, akkor a gyerekeknek is be kell kapcsolódniuk a mindennapi házimunkába. Orsi és Misi felosztották egymás között a rájuk háruló feladatokat. Orsi elkíséri anyját a piacra, megterít, és alkalomadtán elmosogat. Misi kiviszi a szemetet, újságot vásárol és apjával bevásárolni megy. A gyerekek együtt teszik rendbe a gyerekszobát, és vetik be az ágyat. Nagyanya ilyenkor gyakran juttatja eszükbe, hogy a papucsot az ágy mellett kell hagyni, és azt is, hogy a lakásban ne járjanak mezítláb. Minden hiába, a gyerekek imádnak mezítláb járni. Kötelezettség-teljesítés kérdésében Orsi és Misi gyakran habba kapnak.

ORSI: Anya, Misi nem vitte ki a szemetet! Én már tejet vettem, rendbetettem a szobánkat, még Misi holmiját is előkészítettem, hogy ne késsen az edzésről.

ANYA: Ha segítettél, most ne hánytorgasd föl neki!

MISI: Elegem van belőle, hogy ebben a házban én legyek a szemetes, néha a kisasszony is megtehetné!

ANYA: Persze, hogy megteheti. Orsi, ma vidd ki a szemetet, te pedig kisfiam, gyere és helyettesítsd Orsit a konyhában. Én a tepsibe rakom a kifliket, te pedig kend át őket tojással, és hintsd be szezámaggal. Azután mosd el a kávéscsészéket, s ezzel végeztünk is.

Misi tágra nyílt szemmel áll.

MISI (elszörnyedve néz anyjára): Hogy én kiflit kenegessek és mosogassak?! Orsi, Orsi, várjál! Mégiscsak én viszem le a szemetet. Ma is, holnap is, ezentúl mindig!

Orsi után rohan.

ANYA: Nem fog megártani, ha a konyhai teendőket is megtanulod. (Szól utána.) A munka nem szégyen, inkább az, ha valaki nem dolgozik! Mi végtelenül boldogok vagyunk, ha se-

gítetek itthon a napi munkában. Így több időt tölthetünk veletek, jut idő játékra, lazításra is.

APA: Misikém, Misikém! Nincs női és férfimunka, csak könnyebb és nehezebb. Vannak dolgok, amelyeket a nők ügyesebben végeznek a férfiaknál, és fordítva.

ANYA: Egyetlen munkát sem szabad lebecsülni. A gyerekeknek pedig csak hasznuk származik belőle, ha már kis-korukban kialakulnak munkaszokásaik. Így idejekorán megtanulják, hogy mindenki kellemesebben érzi magát, ha körülötte rend van. Együtt dolgoz-

va gyorsabban végzünk a munkával, s több a szabadidőnk is. De nézd csak, apa, a gyerekeknek már hűlt helyük. Csak egymást oktogatjuk.

Végső ideje, gyerekek, hogy segíteni kezdjétek szüleiteknek. Kérdezzétek meg őket, miben vennék hasznokat, s rajta! A kicsiny gyermekkezek gyakran ügyesebben törlik a port. Akkor találod meg könnyen a holmidat, ha mindig helyrerakod. Hamarosan rá fogsz jönni, hogy a házimunka a család javát szolgálja.

**(Forrás: Dr. Jelka Rajović:
Hé, ne szuszogj az arcomba!)**

A tavasz hírnökei

Varga Viola

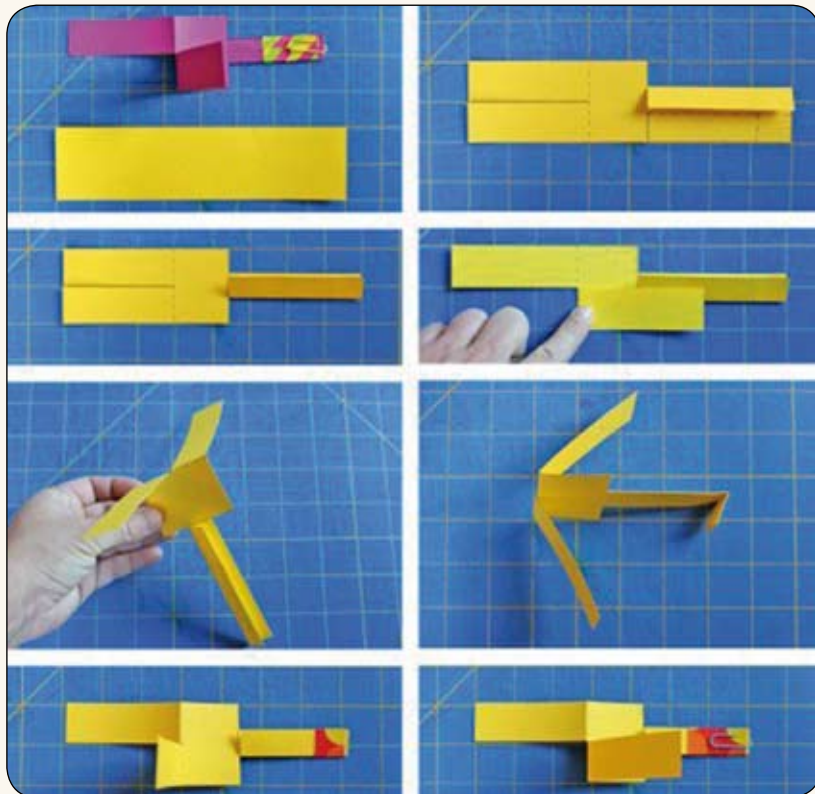
4 éves pirosi óvodás

Propeller papírból hajtogatva

A papírból hajtogatott propellerek egyszerűbbek, ám legalább olyan jól pörögnek a levegőben, mint az igaziak. Elkészítésükhöz nem kell más, csak papír és gémpapács. Egy darab sohasem elég belőlük!

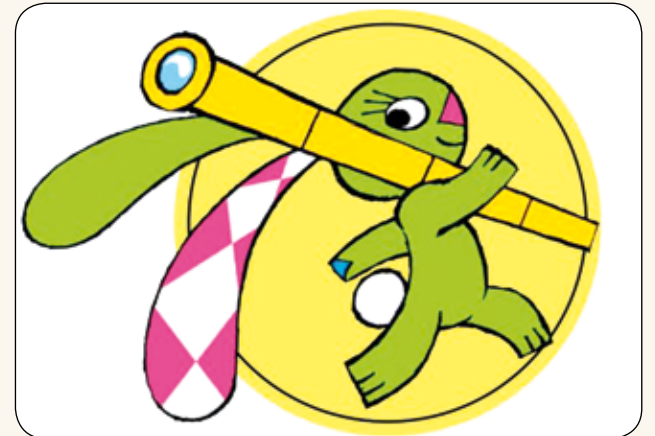
A kockásfülű nyúl

A kockásfülű nyúl magyar televíziós rajzfilmsorozat, amely 1974 és 1976 között készült.

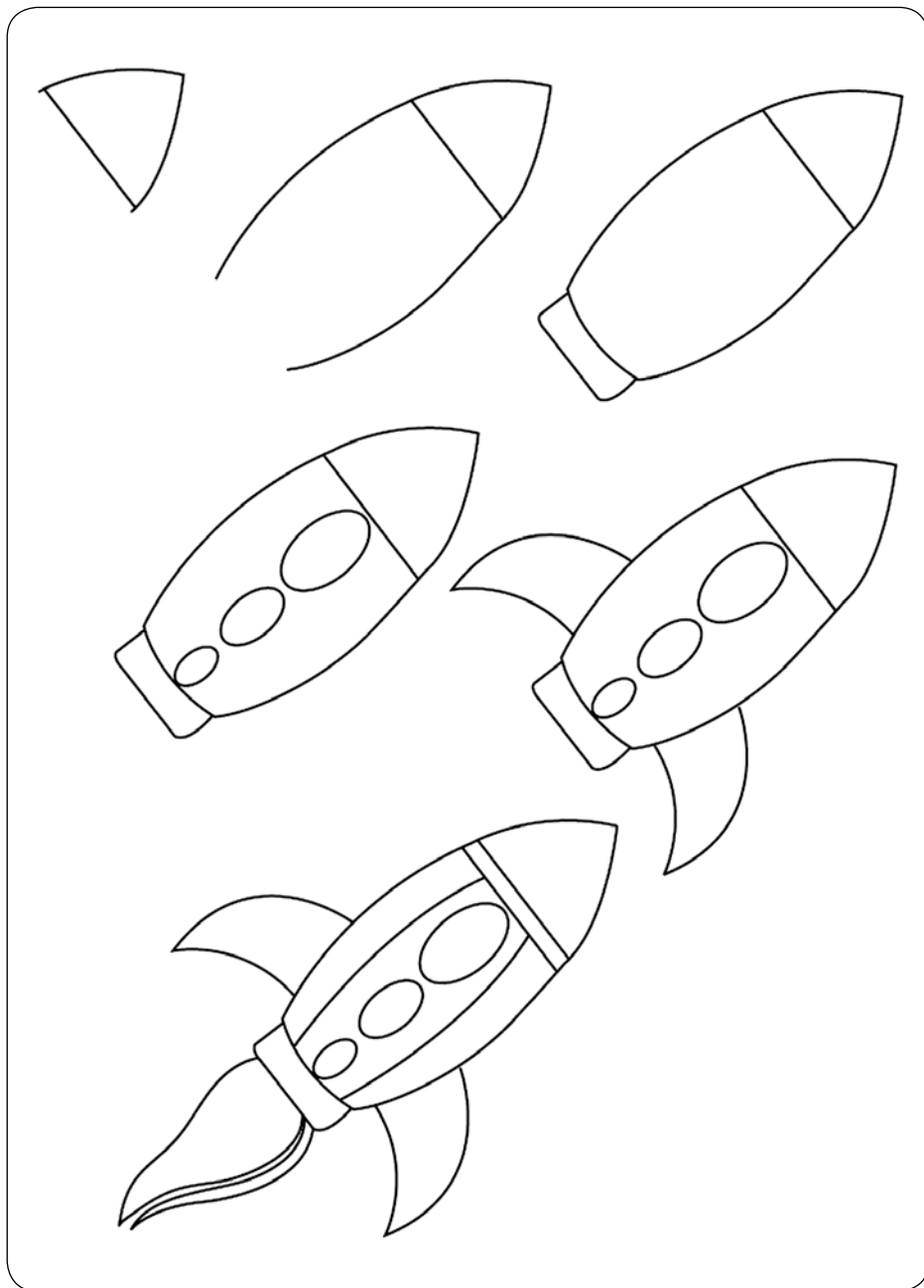
Főszereplője, a kockásfülű nyúl különleges tulajdonságokkal felruházott hős: a nevét hosszú füleiről kapta, amelyeket összecsavarva propellernek használ, és így repülni is tud. A néhány perces epizódokban ő az örök konfliktusmegoldó: ehhez felhasználja különleges képességeit is, de alapvetően belső tulajdonságai segítik.

A sorozat többi hőse: Kriszta, Menyus, Kistőfi és „Mozdony” (a rossz gyerekek).

A rajzfilm alkotói Marék Veronika és Richly Zsolt szöveg nélkül valósították meg a nyusziról szóló történeteket, amelyek általában úgy kezdődnek, hogy nyulunk belenéz mindent látó – leginkább bajba jutott gyerekekre fókuszáló – távcsövébe, felméri a helyzetet, és máris bevetésre siet.

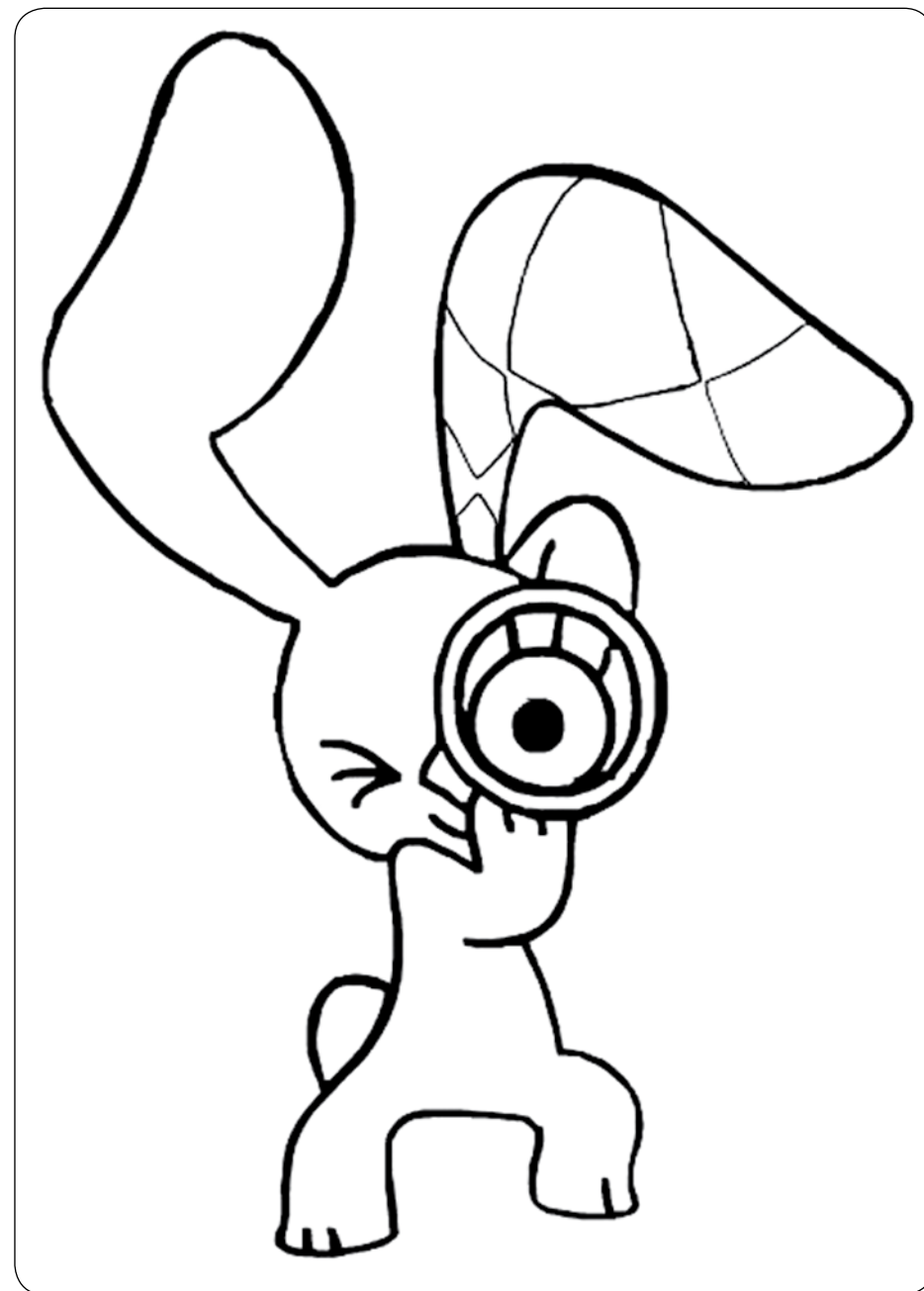
Tanuljunk rajzolni!

24

Színezd ki!

25

A szamár

Története

A mai szamarak őse az afrikai vadszamár, amelynek három alfaja ismert: az atlanti, a núbiai és a szómáliai változat. Háziásítása mintegy 4–6 ezer évvel ezelőtt történetelt, vagyis később, mint a lóé. A szamár a domesztikáció során soha nem töltött be akkora társadalomformáló szerepet, mint ez az egyéb állatfajok esetében történt. A lóval – amely meghatározó volt az emberi civilizáció kialakulásában – a szamár nem vetekedhetett sem gyorsaságban, sem erőtermelésben, ezért elsősorban a gyengébb adottságú, szegényebb helyeken terjedt el, és főként a forgalmas kereskedelmi

útvonalak mentén mint egy-egy vándorkereskedő málhás állata jutott el egyre távolabbi vidékekre.

Tulajdonságai

A magyar parlagi szamár színe változatos: lehet egészsürke, barna, fekete. Leggyakoribb a barna, sötétbarna, fekete, ritkán egérfakó vagy gerlefkakó. Jellegzetes jegye a gerincélen végigfutó szíjaltáság és a vállkereszt, a lábakon pedig az esetenkénti haránt irányú zebroid csíkok. Mind-egyik színváltozatban gyakori a világos hasalj, az ún. fecskéhas. A barokk szamár egyedei is megtalálhatóak. Ezek az állatok spontán mutáció miatt pigmentzegénységgel

jönnek a világra. Színük izabella, vagyis egészen világos sűrke, szemük világoskék, ún. csókaszem. A fajta nevét magyarázza az a tény, hogy az ilyen szamarakat a nagybirtokokon céltudatosan tenyészítették. Ezek általában igényesebbek, a környezeti tényezőkre, pl. erős napsugárzásra kényesebbek, mint a pigmentált bőrű, alapszínű társaik. Ennek ellenére hobbicélú használat esetén ez a színváltozat esetenként kedvelt lehet.

Intelligens állat, jól idomítható, emellett igénytelen, szívós, hosszú élettartamú és békés természetű.

Jellegzetes az élénk, kifejező szemeket és felálló füleket hordozó száraz fej, a

jól illesztett nyak, a hosszú és egyenes hát, feszes ágyék, a rövid, enyhén csapott far, a hám felfekvését biztosító izmos szűgy, a dongás mellkas, az erős csontú, terjedelmes ízületekkel bíró lábak, kemény paták, valamint, hogy az egyes testrészek egymáshoz viszonyított aránya harmonikus megjelenést kölcsönöz a számarának.

A tartásmód tekintetében a szamár közismerten igénytelen, ez abban nyilvánul meg, hogy alkalmasint olyan gyengébb minőségű füveket és gyomnövényeket is megeszik, amit a lovak nem kedvelnek. Az istállózásra sem érzékeny, egy házilag összeállított egyszerűbb épület is kielégíti igényeit. Ugyanakkor a nagy hideget, a szelet és a nyirkosságot nehezen tűri, hamarabb fázik, mint a vele együtt tartott lovak.

A kis szamár nagyon fejletten jön a világra, egnapos korban már szalad. Hosszú lába és füle révén kissé eset-

len, de nagyon kedves kisállat, amely a szeretetet igazán csak meghálálja.

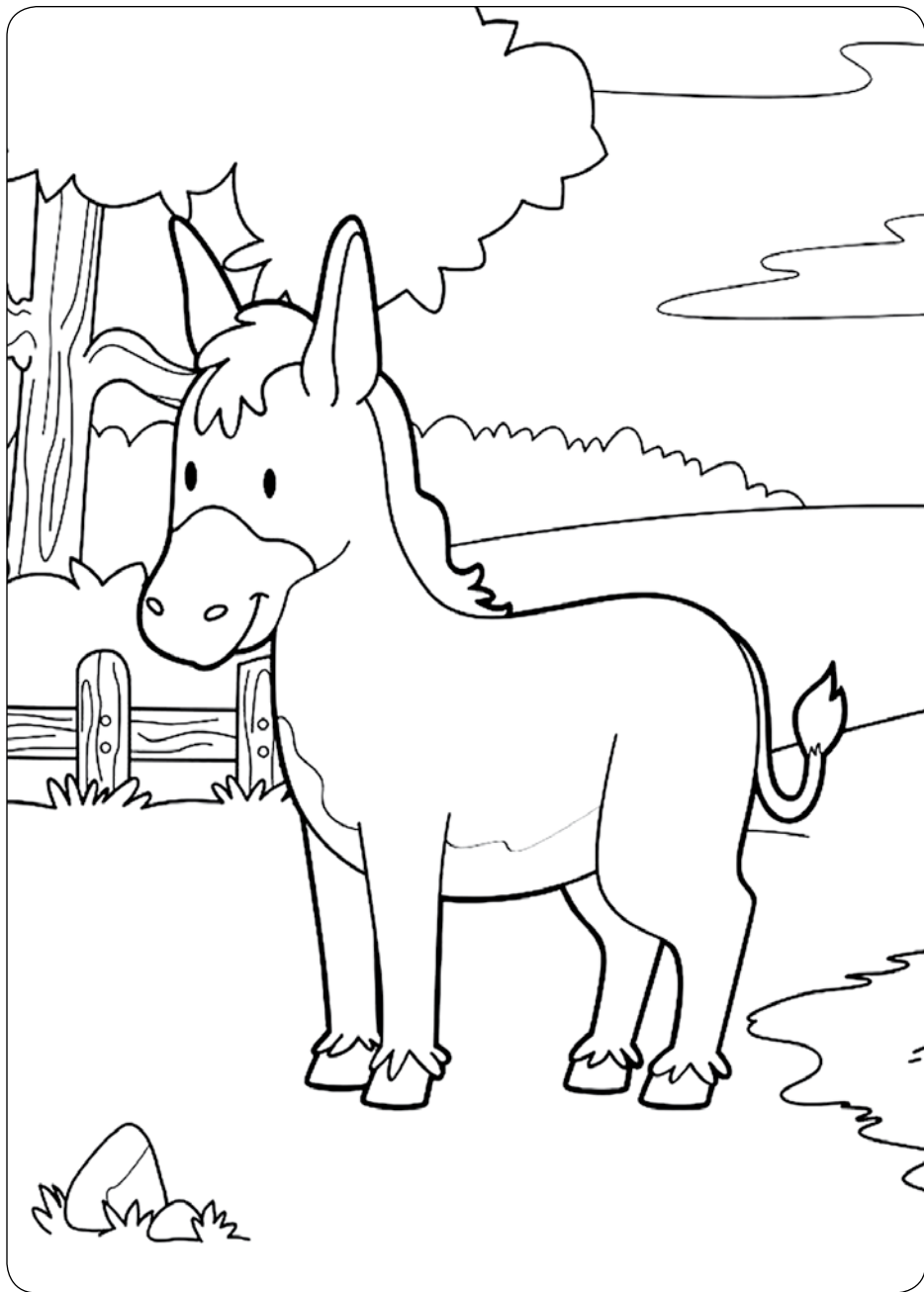
A szamár patája a lóénál meredekebb, keményebb szaruanyagú, szűkülésre hajlamos. A rendszeres pataápolás hiányában könnyen meredek, kiszáradó, szűkülő pata alakulhat ki, amely az állat használhatóságát nagymértékben rontja. Az ilyen állat hamar elfárad, sem kocsiiban, sem más módon (nyerge alatt, vezetéken) nem tud megfelelően teljesíteni.

Forrás: háziállat.hu

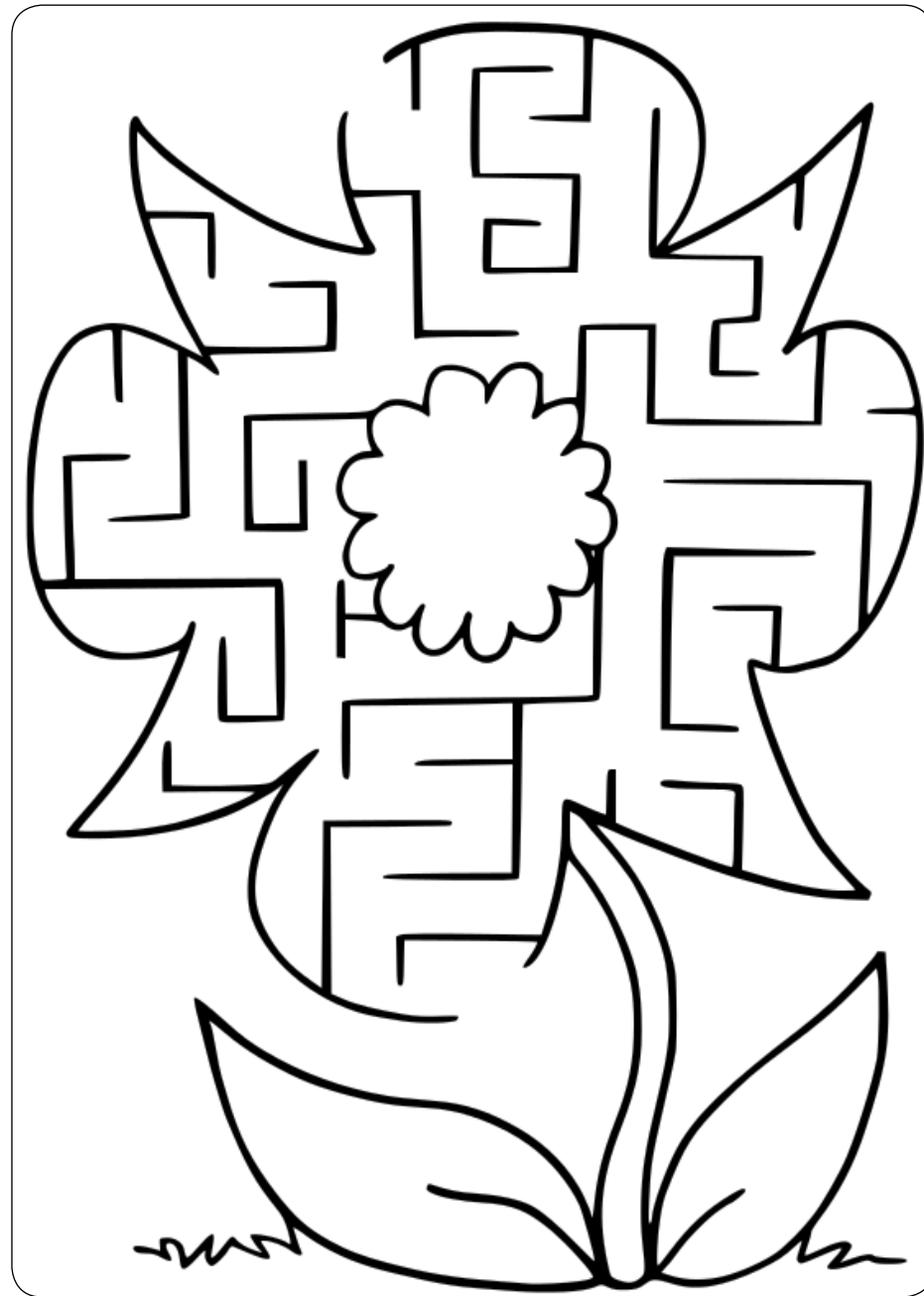
Színezd ki!

28

Labirintus

29

Zelk Zoltán

Hóvirág

Tél eleje, tél közepe:
havas a hegyek teteje,
sehol egy árva virág –
zúzmarás a fán az ág.

Ám télutón egy reggelen,
csoda történik a hegyen:
kibújik a hóvirág,
s megrezzen a fán az ág.

A tavasz hírnökei

Tomin Botond

2. osztály, Emlékiskola, Zenta

Zelk Zoltán

Ibolya

Ibolya, ibolya,
virítsz már a réten,
gyönyörködsz este a
víg tücsökzenében.

Tücsökzene ringat
este elalvásra,
hajnalban megfürdesz
az ég harmatába!

Napfény az ebéded,
szellők simogatnak:
így élsz szép vidáman,
hírnöke tavasznak!

Zsigity Szára

2. osztály, József Attila iskola, Bácskertes

Fridrik Éva

2. osztály, József Attila iskola, Bácskertes

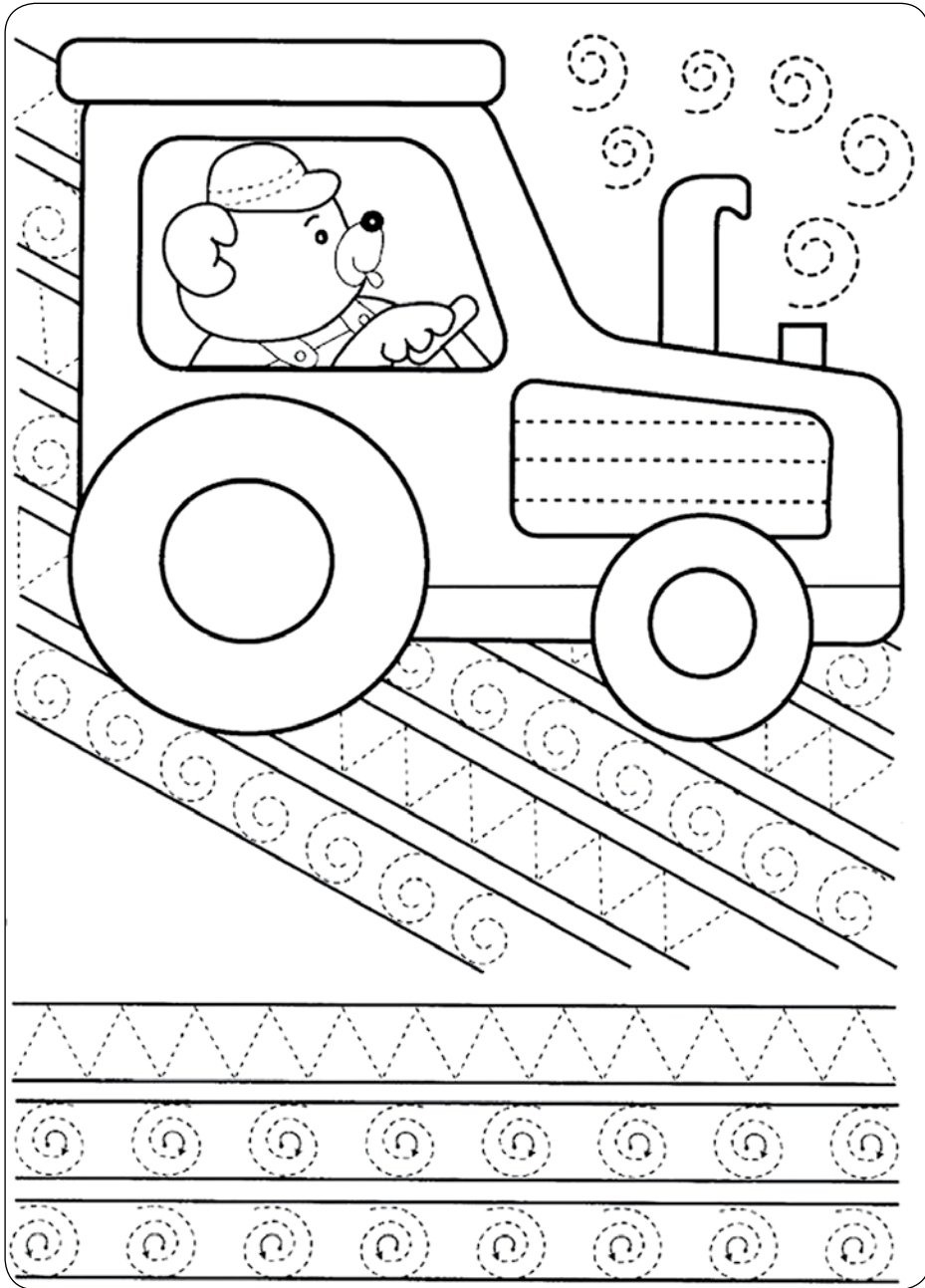

Molnár Sára

2. osztály, József Attila iskola, Bácskertes

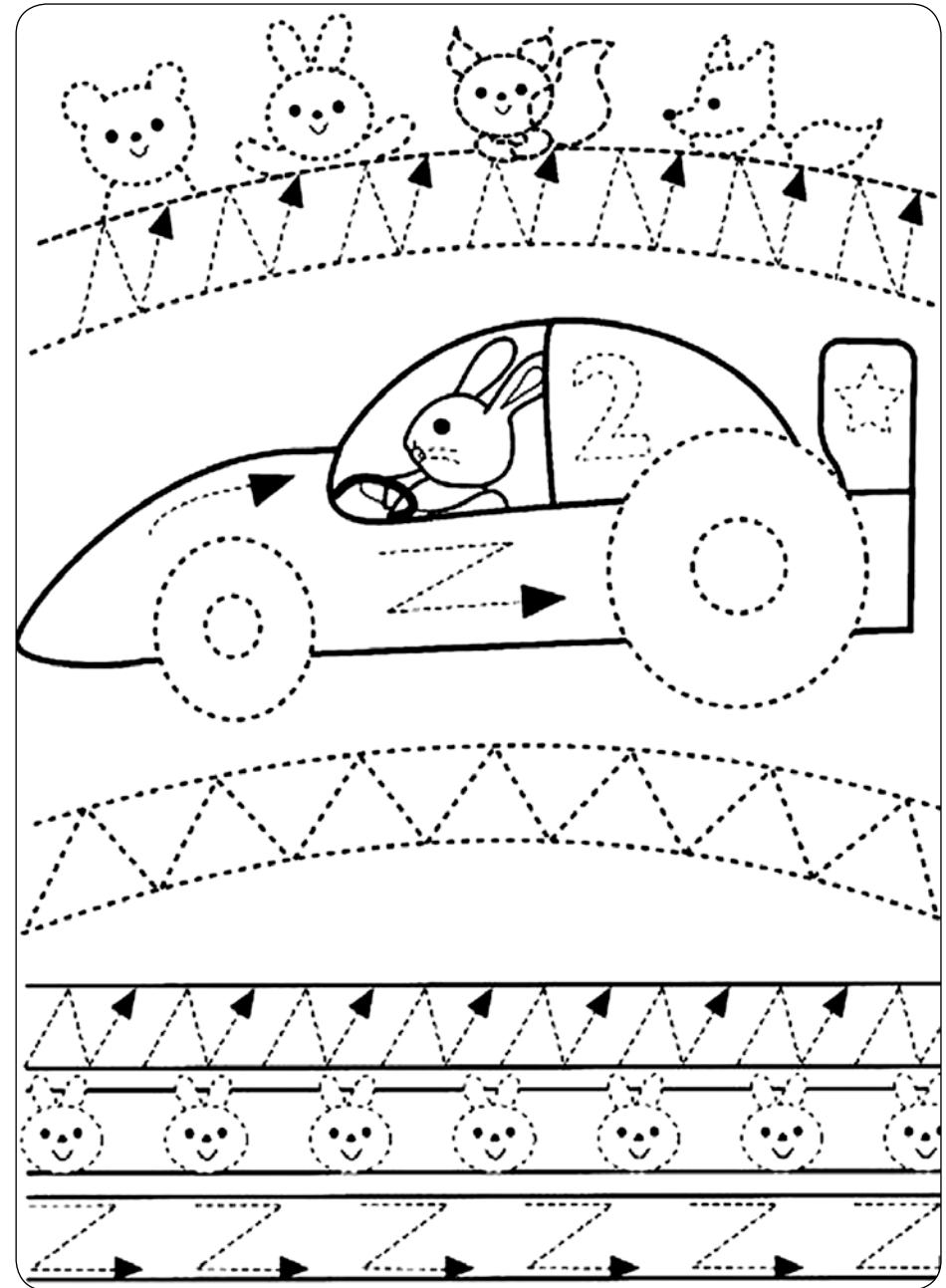
Kövesd a szagatott vonalat!

32

Kövesd a szagatott vonalat!

33

Olvasmányaim hőse

A kőleves
Becskei Violetta

2. osztály, Miroslav Antić iskola, Palics

Vuk
Szabó Léna

4. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Az égig érő fa
Nagy Vivien

2. osztály, Miroslav Antić iskola, Palics

Az elátkozott kastély
Kovács Jázmin

2. osztály, Miroslav Antić iskola, Palics

Ugrig meg Bugri
Szebenyi Nóra

2. osztály, Kárász Karolina iskola, Kispicac

Jancsi és Juliska
Sárkány Enikő

2. osztály, Kárász Karolina iskola, Kispicac

Farsangi hangulatban

A zentai Emléiskola 2. c osztály tanulói színes jelmezekben üzték el a telet.

Járművek

Kocsis Márk

1. osztály, Petőfi Sándor iskola, Doroszló

Krizsán Iván

2. osztály, Jovan Mikic iskola, Szabadka

Nagy Mélykúti Arnold

2. osztály, Thurzó Lajos iskola, Zenta

Gulyás Alex

1. osztály, Emléiskola, Zenta

Lackó Máté

1. osztály, Nikola Tesla iskola, Topolya

Pósa Tara

2. osztály, Thurzó Lajos iskola, Zenta